

“Οτε ἰγενόμην ἑπταετής, ἡ μήτηρ μου μοί εἶπεν ὅτι εἶχον τὴν ἡλικίαν τοῦ λογικοῦ. Πρὸ τίνος δὲ καιροῦ ἔθραυσα ἐν κάτοπτρον ἡ δὲ ὑπερέριά μου γράϊα πολὺπείρος, προεῖπε μοι δυστυχίαν 7 ἐτῶν.

Σχετικῶς δὲ πρὸς τὴν θρησκείαν, ὁ ἀριθμὸς 7 ἦτο ἀριθμὸς ἔξοχος παρὰ τοῖς εἰδωλολάτραις· οἱ Ἕλληνες, ἔθνον συχνάκις 7 θύματα. Ἐν τῇ βίβλῳ εὐρίσκειται συχνάκις ὁ ἀριθμὸς 7, ὡς 7 ἐκκλησίαι, 7 λυχνίαι, ἡ ἐπτάφωτος χρυσοῦ λυχνία, 7 κηροπήγια, 7 ἀστέρες, 7 σφραγίδες, 7 σάλπιγγες, 7 ἄγγελοι, 7 κεφαλαὶ δρακόντων, 7 διαδήματα ἅτινα ἔφερον. Ἐλθισμόνησα τὴν Ἐπιτάλοφον καὶ τοὺς 7 ἀδελφοὺς τοῦ Μαχάβου. Τί λέγω; Παρκαλείπω τὰς 7 πληγὰς τῆς Αἰγύπτου. Λησιμονῶ ἐπίσης ὅτι πλέον ἢ ἅπαξ ὀφείλω ν’ ἀναφέρω τοὺς 7 ψαλμοὺς τοῦ μετаноοῦντος. Γνωρίζετε δὲ πάντες τὸ δημῶδες λόγιον, ὅτι· ὁ σοφὸς ἁμαρτάνει ἑπτὰ φοράς τὴν ἡμέρα. Ἐν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ ἀριθμοῦσιν 7 μέρη τῆς ἀκολουθίας ἡ ὥρες κηνονικῆς, τὰς 7 χαρὰς καὶ 7 λύπας τῆς Παρθένου, τὰ 7 δῶρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ δὲ κατήχησις διδάσκει ἡμῖν 7 μυσῆρια καὶ 7 θανάσιμα ἁμαρτήματα. [Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ]. ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

ΚΕΦ. ΙΕ.—ΤΑ ΟΣΤΑ.

Εἴπομεν ἐν τοῖς προηγουμένοις, πῶς ὁ νοῦς μαθηθάνει περὶ τοῦ περὶ αὐτὸν κόσμου διὰ τῶν αἰσθήσεων. Ἀλλ’ ὁ νοῦς πράττει καὶ ἕτερόν τι· λέγει καὶ εἰς τοὺς ἄλλους περὶ τῶν γνώσεών του· πράττει δὲ τοῦτο διὰ τῶν μυῶν διαφοροτρόπως. Ὅταν λέγομέν τι λαλοῦντες, οἱ μῦς τοῦ λάρυγγος καὶ τοῦ στόματος καὶ τοῦ στήθους ποιοῦσι τοῦτο. Ὅταν γράφωμεν, οἱ μῦς τῶν χειρῶν ἡμῶν λέγουσιν ὅ,τι ὁ νοῦς ὀρίζει αὐτοῖς νὰ εἰπωσιν. Ὅταν τὸ πρόσωπον ἡμῶν ἐκφράζει τοὺς λογισμοὺς ἡμῶν καὶ τὰ αἰσθήματα, οἱ μῦς τοῦ προσώπου λέγουσιν τί ὁ νοῦς σκέπτεται καὶ αἰσθάνεται.

Ὁ νοῦς οὐ μόνον λέγει ἀλλὰ καὶ πράττει διὰ τῶν μυῶν. Ἀλλὰ πῶς ὁ νοῦς γινώσκει κατὰ ποίαν διεύθυνσιν νὰ κινήσῃ αὐτούς; Ἐκ τῆς γνώσεως ἣν ἔσχε διὰ τῶν αἰσθήσεων τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ὠτῶν. Εἶδεν ἄλλους νὰ πράττωσι τὸ αὐτὸ τῆς ἐργασίας, εἶδος καὶ οὗτοι εἶπον εἰς αὐτὸν περὶ τοῦ τρόπου. Ὁ νοῦς αὐτοῦ ποιεῖται χρῆσιν διὰ τῶν μυῶν ἐκείνων ἃ ἔμαθε διὰ τῶν αἰσθήσεων.

Βλέπομεν, ὅτι ὁ νοῦς ποιεῖται χρῆσιν τῶν διὰ τῶν αἰσθήσεων γνώσεων αὐτοῦ διττῶς· λέγει περὶ αὐτῶν, καὶ τὰς μεταχειρίζεται εἰς τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ· εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐνεργείας, μεταχειρίζεται τοὺς μῦς. Ἡ γνώσις ἡμῶν ὅθεν ἔρχεται, εἰς τὸν νοῦν διὰ τῶν αἰσθήσεων αἰτίνας εἰς τρόπον τινὰ αἰ εἰσοδοὶ αὐτοῦ· ἀλλ’ ἐξέρχεται διὰ τῶν μυῶν. Ἐάν νοῦς οἰκεῖ ἐν σώματι ἔχοντι μὲν τὰς αἰσθήσεις, ἀλλὰ στερουμένῳ τῶν μυῶν, τοῦτο δύναται νὰ γινώσκῃ πολλὰ, ἀλλ’ εἰς οὐ-

δένα θὰ ἠδύνατο ποτὲ νὰ ἀνακοινώσῃ τί ἔμαθεν, καὶ οὐδὲν θὰ ἠδύνατο νὰ πράξῃ.

Τὰ κυρίως ἐν τῷ σώματι κινούμενα διὰ τῶν μυῶν εἰσι τὰ ὅστα, περὶ τούτων δὲ θὰ εἰπωμεν τινα πρὶν ἢ λαλήσωμεν περὶ τῶν μυῶν.

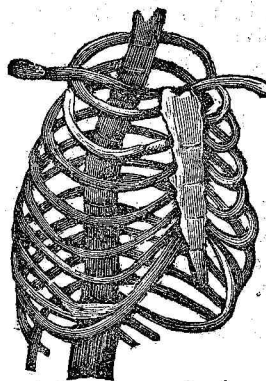
Ὅταν κάμπτωμεν τὸν βραχίονα, οἱ μῦς φέρουσι τὸ κάτω μέρος τοῦ βραχίονος νὰ κάμψῃ ἐπὶ τοῦ εἰς τὸ ἄνω μέρος ὅστού. Ἰπάρχει ἀρμὸς ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον· εἰσι δὲ ἀρμοὶ ἐπὶ πάντων τῶν μερῶν τοῦ σώματος, οὕτως ὥστε οἱ μῦς δύνανται νὰ κινῶσι τὸ ἐν τῶν ὀστέων ἐπὶ τοῦ ἐτέρου.

Οἱ ἀρμοὶ οὗτοι εἰσιν οὕτω πως τεθειμένοι ὥστε νὰ μὴ φθείρονται. Ἐργάζονται μέχρι τοῦ τέλους μακροῦ βίου, τοιοῦτος ἀρμὸς οὐδέποτε κατεσκευάσθη παρὰ τῶν ἀνθρώπων εἰς τὰς μηχανάς.

Γινώσκουμεν ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐλαιοῦσι τοὺς ἀρμούς τῶν μηχανῶν ἀδιακόπως, τούτου δὲ μὴ γινομένου οἱ ἀρμοὶ ταχέως φείρονται. Ὅταν ἀμαξοστοιχία σταματήσει ἐπὶ τινος σταθμοῦ, βλέπεται ἀνθρώπους κρατοῦντας ἀγγεῖα καὶ ἐλαιοῦντας τοὺς τῶν τροχῶν ἄξονας τῆς ἀτμομηχανῆς καὶ τῶν ἀμαξῶν καὶ ἕτερα μέρη προστριβόμενα. οἱ ἀρμοὶ τῶν ὀστέων ἡμῶν δὲν ἔχουσι τοιαύτης φροντίδος ἐξ ἡμῶν χρεῖαν. Τὰ ἄκρα τῶν ὀστέων ὑγραίνονται δι’ οὐσίας ἀπαλῆς, ἥτις κρατεῖ πάντοτε ταῦτα ἐν καλῇ καταστάσει· οὕτω δὲ καὶ οἱ ἀρμοὶ ἐλαιοῦνται.

Τὰ ὅστα εἰσιν τὸ ἐξ οὗ τὸ σῶμα ὠκοδόμηται· εἰσιν ὡς αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἀλεξιβρόχου· τὰ ὅστα καθιστᾷσι τὸ σῶμα στερεόν. Δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἰστάμεθα ἐάν δὲν εἴχομεν ὅστα· θὰ εἴπομεν ὡς σκώληκες.

Τὰ ὅστα τοῦ σώματος ἔχουσι λίαν διαφέροντα ἀλλήλων σχήματα καὶ μεγέθη. Ἰδωμέν τινα τούτων.

Τὰ ὅστα τῆς κεφαλῆς, τὰ ἐνταῦθα σκιαγραφούμενα, ἀποτελοῦσι κυκλοτερὲς κιβώτιον, ὅπως ἐν αὐτῷ περιλαμβάνηται ὁ ἐγκέφαλος. Ἐνταῦθα ὁ νοῦς, ὁ διευθύνων πάντα τὸν μηχανισμόν τοῦ σώματος, οἰκεῖ. Μεγάλη ὅθεν φροντίς καταβάλλεται πρὸς ἀσφαλῆ φύλαξιν τοῦ ὑπερτέρου τοῦ σώματος δώματος. Τὰ ὀστεῶδη αὐτοῦ τειχώματα εἰσι λίαν ἰσχυρά.

Παρατηρήσατε τὴν σειράν ταύτην τῶν ὀστέων τῶν ἐχόντων σχῆμα πύθου, καὶ ἀποτελούντων τὸ σέρνον. Αἱ πλευραὶ εἰσι κυκλοτερῶς τεθειμέναι ὡς αἱ στεφάναι περὶ τὸν πύθον. Ἐνοῦνται εἰς τὴν σπονδυλικὴν στήλην ὀπισθεν καὶ ἐμπροσθεν εἰς τὸ ὅστούν τῶν στέρνων. Εἰσιν οὕτως ἠνωμένα ὥστε δύνανται νὰ κινῶνται ἄνω καὶ κάτω καθῶς

ἀναπνέομεν. Τὰ αἰσθανόμεθα ἄνω κινούμενα ἐὰν θέσωμεν τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ στήθους ὅταν ἀναπνέωμεν. Ἐν τὸς τοῦ πιθοειδοῦς τούτου τῶν ὁστῶν συστήματος εἰσὶν ἡ καρδιά καὶ οἱ πνεύμονες.

Ἡ σπονδυλικὴ στήλη δὲν εἶναι ἐν ὁστοῦν· εἶναι ἄλυσις ἡ στήλη ἐξ εἰκοσι τεσσάρων ὁστῶν τεθειμένων τὸ ἐν ἐπὶ τοῦ ἐτέρου. Δύνασθε νὰ ἴδῃτε μέρος τῆς στήλης ταύτης ἐν τῷ σχήματι τῶν ὁστῶν τῶν στέρνων. Ἐὰν ἦτο ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ὁστοῦν, δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ συστρέφωμεν τὸ σῶμα ἡμῶν ὡς νῦν ποιοῦμεν. Δὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ κλίνωμεν ἐμπρὸς τὴν κεφαλὴν εἰ μὴ στηριζόμενοι ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν δακτύλων τῶν ποδῶν ἡμῶν. Ὡς ἡ σπονδυλικὴ στήλη ἔχει νῦν, ἀρκεῖ ἡ κλίσις ἐνὸς σπονδύλου ὅπως δώσῃ ἐλαφράν εἰς τὴν κεφαλὴν κλίσιν.

Ἡ κεφαλὴ ἵσταται ἐπὶ τῆς ἄκρας τῆς στήλης ταύτης. Ὅταν κινῶμεν τὴν κεφαλὴν ὀπίσω καὶ ἐμπρὸς, στρέφεται αὕτη ἐπὶ τοῦ ἀκροτάτου ὁστοῦ τῆς στήλης ταύτης οἰοῦν ἐπὶ στρόφιγγος.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἐν συμποσίῳ δοθέντι τῷ Δρι. καὶ τῇ Κε Σχλημαν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἀποικίας ἐν Λονδίῳ, ὁ κ. Γεννάδιος, ὁ Ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος, ἐπέκρανε λόγον ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ ἐκφωνηθέντα ὡς ἑξῆς:

«Ποία κρείττων λύσις δύναται νὰ εὑρεθῇ τῆς πεισματώδους, πολυχρονίου ἔριδος περὶ τοῦ ἀληθοῦς βαθμοῦ τῆς προόδου ἣν ἡ Ἑλλὰς ἐποίησεν ἡ ἡ ἀπόδειξις τῆς καταστάσεως τῶν γυναικῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ, οἷον ἡ Κυρία Σχλημαν παρέχει ἡμῖν; Θεωρήσατε τὰς κυρίας ἡμῶν, πάσας ἀνατετραμμένας μετ' ἴσης φροντίδος, ἐν τῷ θαυμαστῷ ἐκείνῳ βασιλείῳ τῶν Μουσῶν, τῷ Ἀρσακείῳ, τῷ ὁργανωθέντι διὰ τῆς συνέσεως τῶν προγόνων ἡμῶν, προστατευθέντι διὰ τοῦ πατριωτισμοῦ τοῦ μεγαθύμου Ἀρσάκη καὶ ἐνθαρρυνόμενῳ διὰ τῆς προστασίας τῆς βασιλίσσης ἡμῶν. Ἐνταῦθα αἱ κόραι τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τῆς ταπεινῆς ραπτρίας μέχρι τῶν πλουσιωτέρων δεσποινίδων, συνάγονται ὅπως μεταλάβωσι τῶν εὐεργετημάτων τῆς ἐκπαιδεύσεως.

«Ἡ ἀπόδειξις αὕτη, κύριοι, εἶναι πειστικὴ καὶ δριστικὴ· εἰμὶ δὲ βέβαιος ὅτι πολλοὶ τῶν σοφῶν καὶ πεπαιδευμένων ἀγγλῶν, ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἡ κυρία Σχλημαν ἐξέφωνε λόγον, θὰ ἐπανελάβον εἰς ἑαυτοὺς τοὺς χρυσοὺς λόγους οὓς οἱ ἀρχαῖοι πολεμισταὶ τῆς Τροίας ἐξέφωνον θάνατον ἐπὶ τῷ κάλλος τῆς Ἀργείας Ἑλένης, ὅταν αὕτη περιεδιάβαζε ἐπὶ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως τῶν».

Οὐ νέμεις, Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶς
τοιγὶδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
αἰνῶς ἀθανάτησι θεῇ· εἰς ὧπα ἔοικεν.

— Ἐν τῶν βαθυτέρων φρεάτων τοῦ κόσμου εὐρίσκεται ἐν Βραΐτων τῆς Ἀγγλίας, ἔχον βάθος 1285 ποδῶν, πλάτος 6 ποδῶν. Συντελέσθη μετὰ τεσσάρων ἐτῶν ἐργασίαν, δαπανηθέντων 35,000 δολλαρίων.

— Ἐν South Abington τῆς Μασσαχουσέτης, κατασκευάζονται ἐτησίως 1,500,000,000 καψούλια διὰ ὑποδήματα.

— Ἐκ τῆς παραγωγῆς τοῦ βάμβακος τὸ παρελθὸν ἔτος εἰσέπραξαν αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς 250,000,000 δολλ., ἐκ τῆς τοῦ σίτου 583,000,000. Ἡ σύνολος παραγωγὴ τῶν γεωργικῶν προϊόντων ἀνῆλθεν εἰς 4,000,000,000 δολλάρια.

— Ἡ Γαλλία ἔχει δύναμιν ἀτμοῦ ἐξισουμένην πρὸς τὴν δύναμιν 31 ἑκατομμυρίου ἀνδρῶν, ἥτοι δεκάκις τὴν βιομηχανικὴν πληθυσμὸν τῆς χώρας.

— Ἡ ἀξία τῆς ἐν τῇ Νέᾳ Ὑόρκῃ περιουσίας ἐφέτος ἀνέρχεται εἰς 1,100,000,000 δολλάρια· τῆς Βοστώνης εἰς 688,000,000. Ὁ πληθυσμὸς τῆς Νέας Ὑόρκης εἰς 1,100,000, τῆς Βοστώνης εἰς 350,000. Ἡ ἀξία τῆς ιδιοκτησίας κατὰ κεφαλὴν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐστὶν δύο χιλιάδες δολλάρια, καὶ ἡ ἀναλογία τοῦ φόρου 25 δολλάρια ἐπὶ τοῖς χιλίοις· ἐν δὲ τῇ Βοστόνῃ εἶναι δεκατρία δολλάρια καὶ δέκα ἑκατοστὰ ἐπὶ τοῖς χιλίοις.

Λόσις Αἰνίγματος Θ'.

Ἄλας—Θάλασσα.

Ἐλυσεν αὐτὸ ὁ κ. Ν. Θ. Καρέκλης.

Λόσις Γρίφου 10.

Ἀρης—τ—ον—η—εικον—ομυία.

Ἀριστον ἡ οἰκονομία.

Ἐλυσαν αὐτὸν οἱ κκ. Ν. Θ. Καρέκλης, (ἀρχιεφύλαξ τοῦ Ἀρείου Πάγου), Ε. Ι. Σοφινός καὶ Α. Σουτάκης (Ἀθηναῖοι) καὶ ὁ κ. Δ. Μπονσινιὸρ (Ζάκυνθος).

BIBLIA.

Ἐξεδόθη κατ' αὐτὰς γραμματικὴ τῆς ὁμηρικῆς καὶ τῆς τοῦ Ἡσιόδου διαλέκτου ἣν συνέταξεν ὁ πρὸ μικροῦ ἀφ' ἡμῶν μεταστάς Γ. Παπασιώτης. Τὸ βιβλίον κρίνεται ὑπὸ τῶν ἐιδημόνων ἄξιον πρὸς χρῆσιν τῶν σπουδάζόντων. Τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως εἶναι ἱκανὴ τοῦ βιβλίου σύστασις.

Πλείστον λόγου ἄξιον σύγγραμμα ὑπὸ τοῦ κ. Α. Γ. Πασπάτη, «Αἱ Βυζαντιναὶ μελέται, τοπογραφικαὶ καὶ ιστορικαί», ἐξεδόθη ἄρτι ἐν Κωνσταντινουπόλει. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο πρόκειται νὰ μεταφρασθῇ εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Robert College, κ. Grosvenor, τῇ συγκαταθέσει τοῦ συγγραφέως.

ΑΙΝΙΓΜΑ Γ'.

Τὸ ὄνομά μου λέγεται βροντὴ καὶ κεραυνὸς
μετατοπίζω ὄρη,

Κ' ἐμβάλλων εἰς τὰ πλέοντα τὸν φόβον τοῦ Πανός,
συντρίβω καὶ τὸ δόρυ.

Αἱ τρεῖς μου συλλαβαὶ δηλοῦν τὸ κράτος παρευθὺς
τοῦ δαίμονος τοῦ Ἄδου.

Αἱ δύο ἄκραι πλην φωνοῦν ἐδῶ νὰ κοιμηθῇς
ὑπὸ σκιάν τοῦ κλάδου.

Α. Σ.

ΓΡΙΦΟΣ 11.

τ

αρ

1821
1453
1827

σ

ή R γας

• S τι.